

Nr 10.

Ankom till riksdagens kansli den 27 april 1939 kl. 3 e. m.

Första kammarens första tillfälliga utskotts utlåtande nr 10, i anledning av väckt motion om utredning rörande missförhållanden inom det offentliga nöjeslivet m. m.

I en inom första kammaren väckt och till dess första tillfälliga utskott för behandling hänvisad motion, nr 113, har herr *Björck* m. fl. hemställt, att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t ville föranstalta om en allsidig utredning rörande de missförhållanden, som nu förefinnas inom det offentliga nöjeslivet, och om botemedlen däremot samt att Kungl. Maj:t ville för riksdagen framlägga de förslag, vartill utredningen kan föranleda.

I avseende å motiveringen får utskottet hänvisa till motionen.

I andra kammaren har av herr *Johanson* i Huskvarna m. fl. väckts en med förevarande likalydande motion, nr 182.

Sistnämnda motion hänvisades till andra kammarens fjärde tillfälliga utskott, som i avgivet utlåtande, nr 3, yttrade sig över motionen och därvid hemställde, att densamma ej måtte till någon andra kammarens åtgärd föranleda. Vid utlåtandet var fogad en av fyra ledamöter av utskottet avgiven reservation, i vilken gjordes enahanda hemställan som i motionen. Andra kammaren biföll den i reservationen gjorda hemställan, varefter ärendet överlämnades till första kammaren, som hänvisade detsamma till sitt första tillfälliga utskott.

Det offentliga nöjeslivets urartning måste hos alla ansvars-kännande människor väcka allvarliga bekymmer. Krav på samhällseliga åtgärder för att råda bot härpå resas också från allt flera håll. Framför allt vänder man sig därvid mot de skadliga verkningarna av en profithungrig nöjesindustri, om vilkens för ungdomen förödande ekonomiska och moraliska verkningar talrika vittnesbörd kunna givas. Motionärerna hava hänvisat till de uttalanden, som i detta avseende nyligen hava gjorts av domkapitlet i Växjö i en till Kungl. Maj:t ingiven framställning. Ytterligare och starkt vägande vittnesbörd därom återfinnas i fängvårdsstyrelsens i dagarna avgivna utredning om ungdomsbrottslighetens

Utskottet.

omfattning och orsaker. Fångvårdsstyrelsen ger därvid uttryck åt den meningen, att nöjeslivets arrangörer ha stor skuld till den hets, som för närvarande utvecklas på deras förvärvsområde. Styrelsen finner de framställningar om åtgärder däremot, som på senaste tiden gjorts i olika sammanhang, synnerligen beaktansvärda och framhåller med stöd av erfarenheterna från fångvårdens arbete, att man har att söka en av huvudorsakerna till den ökade ungdomsbrottsligheten i det abnormt uppdrivna nöjeslivet.

Utskottet delar också motionärernas uppfattning att det offentliga nöjeslivets utveckling och särskilt den s. k. nöjesindustrins del däri är ett problem av så vital art att det bör bli föremål för det allmännas uppmärksamhet. Därvid torde man, som motionärerna också framhålla, främst böra inrikta sig på åtgärder, som äro ägnade att understödja de positiva krafter inom olika organisationer, vilka sträva efter att skapa ett förädlat nöjesliv. Den allsidiga utredning, som ifrågasattes, måste dock givetvis ägna uppmärksamhet även åt de föreskrifter, som på olika områden reglera till det offentliga nöjeslivet hörande förhållanden. De utredningar, som nu pågå dels om bidrag till allmänna samlingslokaler, dels angående omarbetning av ordningsstadgan beröra i viss mån båda dessa synpunkter. Det problem, som motionärerna upptagit, är dock så vittomfattande, att det ej kan täckas av dessa utredningar. Ingendera har tillkommit med särskild hänsyn till förhållandena på det offentliga nöjeslivets område och upptaga därför icke heller deras problem till debatt i annat än den begränsade utsträckning, vartill deras uppdrag kan föranleda. En allsidig utredning av hela nöjesproblemet, de oarter och missförhållanden, som där yppa sig, orsakerna därtill och de åtgärder av positiv art, som äro tänkbara som botemedel däremot, är därför påkallad. Uppmärksamhet bör därvid givetvis ägnas de utredningar på närbesläktade områden, som redan pågå eller kunna bli ifrågasatta, och utskottet vill särskilt erinra om den utredning om ungdomsbrottsligheten som av första kammaren begärts och enligt vad statsrådet och chefen för justitiedepartementet meddelat kommer att av Kungl. Maj:t företagas.

Vid en utredning om ungdomsbrottsligheten kan frågan om det moderna nöjeslivets urartningar icke förbigås; fastmera är det anledning antaga, att utredningen i väsentlig mån kommer att behandla detta problem. Praktiska skäl tala alltså för att utredningen om nöjesproblemet upptoges till behandling i samband med frågan om ungdomsbrottsligheten.

Med stöd av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

att första kammaren i anledning av motionen I:113 och med biträdande av andra kammarens i ärendet fattade beslut

måtte för sin del besluta, att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t ville föranstalta om en allsidig utredning rörande de missförhållanden, som nu förefinnas inom det offentliga nöjeslivet och om botemedlen däremot samt att Kungl. Maj:t ville för riksdagen framlägga de förslag, vartill utredningen kan föranleda.

Stockholm den 24 april 1939.

På utskottets vägnar:

K. A. JOHANSON.

Närvarande: Herrar K. A. Johanson, Wistrand, Bodin, Härdin, Herman Ericsson, Elon Andersson, Aronsson och Bror Nilsson.*

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.

Reservation

av herrar *K. A. Johanson* och *Herman Ericsson*.
